

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
— OGLASILA PO NAROČITOJ TARIFL.

GODINA VIII. BROJ 27.
Sibenik, 4. srpnja 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Čar kao jablani? Optužbe protiv samostana, koji ne postoje!

Visoki i osamljeni jablan ima sebi neki naročiti čar i ljepotu, i ima i nedostataka koji mu više otkrću život. Ovako tanko, na osami, na udaru je svakog etra, a i gromovne strijele rado privlači k sebi. I nerijetko se događa da ga drvošječa, onako skršena i uvenula, mora okljaštriti i raćeći za oganj.

Sudbina visokog i osamljenog blana namijenjena je i čovjeku koji putuje cestom života sam, bez akvog potporna i drugarske pomoći. Takav je sličan otočiću na čini bez ikakve veze s kopnom, tu koji se otkinuo od svoje životvorne cjeline, od stabla, i biva šen kojekuda.

Katolik, kojemu je vjera život, je osamljeni jablan, ni otočić na čini, ni otkinuti list sa stabla. On dio jedne velike cjeline, ud ommnog tijela, član sveopće zajednice, ustanovljene od samoga Krista, a zove se katolička Crkva.

Upravo tu misao općenitosti, katoličke povezanosti, istaknuo je gdje duhoviti njemački propovjednik i pisac Robert Mäder. Piše:

„Katolik nije nikada sam. Katolik je, dakako, i samostalna osoba. No da je i u najskrovitijem samostanu, nikada on nije osamljen, nikada ne živi sam za sebe. Katolik je uvijek dio cjeline. Grana na stablu. Član u Božjem Domu. Udjelnik u životu. Dijete obitelji. Član u zajednici. Sve to, dakle, vladajuće od velike cjeline. U tome počinje neizmerno bogatstvo blagoslov biti katolikom.“

Da, blagoslov i bogatstvo! — Ali je li to nešto veliko, kad znaš da vjera povezuje sa svim narodima, sa svim kontinentima, sa sjeverom i južnim polom! Podi ka, hoćeš, svugdje češ naći braću i sestre u Kristu, koji se klanjaju Bogu kao i Ti, prisustvuju žrtvnoj Zrtvi i izgovaraju iste molitve kao Ti.

Svijest da smo s milijunima povezani istom vjerom, istim ufanjem i ljubavlju napunja nas snagom i oduševljenjem kao što jaki otar napunja i napije jedra na velikim katarkama.

Kišne kapi, razdrobljene i raspušene, ne znače ništa. Ali kad se sruže, stvaraju se plodne rijeke, koja ježera i velika mora.

Tako je i s nama. Sami ne možemo ni sebi pomoći. Životarimo,

„Vorarlberger Volksblatt“ piše, da su prošlih dana berlinske novine opširno izvjestile o velikim neudrednostima, što su ih otkrili u nekom samostanu blizu Biberacha. Međutim istina je ta, da u Biberachu naprotiv ne postoji nikakav samostan i narod u

Biberachu nije nikada ništa čuo o tim tobožnjim zločinima redovničkih osoba.

U blizini Biberacha postoji jedna sama župa sa četiri redovnika, koji u živaju najveće poštovanje svih stanovnika!

„Hrvati samo jedno ne poznaju - a to je strah!“

27. VI. održana je u Slav. Brodu proslava Matije Gubca i Antuna Radića, spojena sa posvetom zastava mnogobrojnih organizacija b. HSS. Ova se proslava pretvorila u impozantno narodno slavlje. Računa se, da joj je prisustvovalo oko 50 hiljada ljudi. Posvetu zastava je obavio Mons. dr Josip Gunčević, koji je tom prilikom održao lijep govor o ulozi vjere u životu naroda.

Na proslavi izredalo se više govornika. Posljednji je govorio inž. August Košutić, koji je među ostalim rekao ovo:

„Nedavno smo doživjeli, da su se pojavile aveti iz prošlih dana. U Sarajevu se pojavio jedan političar iz Srbije, koji je dobio glas u svijetu, da bi mogao postati idealan ministar Sjedinjenih Država Evrope, i to da bi mu dali u ruke policiju ili unutrašnje poslove. On je to sebi sam napravio reklamu, kad je sjedio u Beogradu kao ministar vanjskih posala. Tada se reklo, da bi Sjedinjene Države Evrope imale za predsjednika Masaryka, za ministra predsjednika Mussolinija, za ministra propagande Göbbelsa, a za ministra unutrašnjih poslova Bogoljuba Jeftića. A taj državnik se proslavio u Hrvatskoj time, da u Hrvatskoj čak imade i knjiga sa popisom imena, koji su se odlikovali time, da su njemu povjerenje dali. A kad se njegovo ime kome prišije u hrvatskim zemljama, taj se mora stidjeti, a mislim, da se mora stidjeti i Srbija.“

Psihoza ubijanja u Rusiji

Nakon strijeljanja Tuhačevskoga i drugova, dalje se vrše u masama apšenja među oficirima i drugim ličnostima, za koje se i malo sumnja,

da su stajali u bilo kakvim odnosima sa ubijenim generalima. Psihoza ubijanja uhvatila je ne samo Staljina, nego i čitavu njegovu okolinu. Ta se

bez dubljeg smisla i svrhe, kao jednodnevnicke i umiremo bez sažaljenja i spomena.

Zato za nas mora biti veliko veselje da pripadamo Crkvi koja vjeruje u općinstvo svetih!

Ali iz toga nam se nameću i dužnosti. Jer, ako je sve u redu, nema prava bez dužnosti, ni dužnosti bez prava.

A naša dužnost kao članova velike katoličke zajednice jest ta, da se veselimo s onima koji se vesele i da plaćemo s onima, koji plaću.

Nije živi ud na tijelu katoličke Crkve kojemu je potpuno svejedno da li njegova braća, makar bilo

gdje živjela, uspijevaju ili trpe progonstva; koji se ne raduje procvatu katoličkog školstva, štampe i organizacija i koji ne tuži nad nevinim žrtvama, palim u borbi za vjerske svetinje. Svejedno, je li se to događa u Turkestanu ili na Madagaskaru, u Rusiji, Njemačkoj, Španjolskoj, Meksiku ili u našoj vlastitoj kući.

Nama nijedan narod nije tud, nijedna zemlja daleka, samo ako u njoj žive pripadnici otajstvenog Kristovog tijela, katoličke Crkve.

Svijest i osjećanje ovakve uske međusobne katoličke povezanosti nije samo ideal nego i naša dužnost. Ali kako nikada nisu svi

psihoza i dalje širi na radničke organizacije. Danas je u Rusiji jedno jedino pitanje, kako će se uništiti svi neprijatelji sovjeta. Dakako, da se ti neprijatelji traže na sve moguće načine. Staljina je zahvatio teror i bijes Ivana Groznoga, a taj se bijes nekom neodoljivom sugestijom prenosi na okolinu Staljinovu i na radničke organizacije. Svi žedaju za novom krvlju, svi se boje od užasa. Staljin se smatra ukletim božanstvom, koje traži nove i nove žrtve, da se može smiriti.

U provinciji se ipak ne primaju zapovijedi Kremļa o ubijanju tako, kao u Moskvi. Prošlih dana je četa GPU provalila u jedno mjesto, da provodi svoj posao. Protiv čete podignut je u mjestu ustanak. Svi su članovi postrjeljani. Konačno je morala doći vojska da umiri stanovništvo, dakako novim ubijanjem.

Na stranačkoj konferenciji u Rosslovu na Donu saopćeno je, da je pod optužbom, „da su saradivali s neprijateljima sovjetskih naroda“, uapšeno šest vodećih funkcionera, među kojima i predsjednik oblasnog izvršnog odbora i predsjednik lokalnog sovjeta.

Prema vijestima moskovske štampe uapšen je veći broj lica i u Ordjonizku na sjevernom Kavkazu. Iz komunističke stranke su isključena 3362 člana. Kao što je poznato, odmah poslije isključenja vrši se i uapšenje. — Na jednoj konferenciji sovjetskih književnika na Kavkazu utvrđeno je, da je njihov Savez „nacionalistički okužen“, pak su isključena deseterica članova, i odmah su poslije toga stavljeni u pritvor.

Katoličke pobjede

KATOLIČKI ŽIVOT NA SVJETSKOJ IZLOŽBI U PARIZU

Kao što su francuski katolici postigli zamjerni uspjeh svojim paviljonom prilikom kolonijalne izložbe g. 1931., tako su i sada organizatori svjetske izložbe zaželjeli, da katolici sudjeluju i na ovogodišnjoj svjetskoj izložbi. Zato su francuski biskupi pozvali sve katolike, da dobrovoljnim doprinosima izgrade katolički paviljon na izložbi. On je već gotov i svečano

izvršivali svoje dužnosti, tako je ni u tom pogledu ne vrše. I to nam se mnogo osvećuje!

Ako se još neki usuduju, da nas javno blate; ako se u jednoj ili drugoj državi i danas opetuju provokacijska progonstva; ako nas, bilo gdje i bilo kako, potcjenjuju i zapostavljaju, to je radi toga što nas sve ne prožimlje ista uvjerenje da smo »nešto od velike cjeline«, i da smo kao takvi moćniji od ijednog silnika i diktatora.

Mnogo nas je. Ali veliki, jaki i uplivni bićemo samo onda kad nas udruži svijest svenarodnog katoličkog bratstva i ljubavi.

otvoren. Prikazuje cjelokupna nastojanja katolika oko promicanja vjerskoga života. Troškovi izgradnje iznose tri milijuna.

RAZVOJ KATOLIČKOGA ŽIVOTA U BENGALIJI

Povoljni razvoj misijskoga rada u Bengaliji u Indiji valja u prvom redu zahvaliti belgijskim Isusovcima. Otkako su oni preuzeli bengalsku misiju, može se reći, da lijepo napreduje katolički život u taj pokrajini.

Osobito se u Kalkuti opaža, kako blagoslovno djeluju katolički zavodi. Tako zavod sv. Franje Ksaverskoga broji preko tisuću pitomaca. Po svom naučnom radu i po disciplini gojenaca zavod uživa veći ugled negoli slični državni zavodi. Unutrašnji život zavoda slični onome u Oxfordu. Zavod je intelektualni centar katoličkoga života cijele Bengalije.

Osim toga u Kalkuti izlaze tri katoličke novine, koje zadovoljavaju sve intelektualne i vjerske potrebe katolika Bengalije.

POČASTI KARDINALU-LEGATU DOUGHERTYU U JAPANU

Na povratku s Filipina kardinal Dougherty pohodio je i Japan.

U Tokiju su ga svečano dočekali tokijski katolici, među kojima i poznati admiral Jamamoto. Ondašnji predsjednik ministarskoga savjeta Hajaši priredio je banket u počast kardinala, komu su prisustvovali brojni članovi tokijske katoličke općine. Za vrijeme banketa izrekao je Hajaši zdravicu, u kojoj je kazao: „Općenito je poznato, da je katolicizam sa svojom plemenitom naukom mnogo pridonio formiranju ljudske kulture te promicao mir i slogu među svima narodima svijeta. Vjerujem, da je euharistijski kongres na Manili dao katoličkoj Crkvi sjajnu zgradu, da učini jedan lijepi korak na postignuću svoje misije. Želim izraziti svoje iskreno udivljenje za rad kongresa kao i za rezultate, koje je postigao kardinal legat.“

Drugoga dana japanski car primio je kardinala u posebnu audijenciju. Kardinalu su na dvoru iskazane počasti, koje pripadaju suverenu.

POČETAK EUHARISTIJSKE GODINE U MAĐARSKOJ

U nedjelju 23. V. započela je u cijeloj Mađarskoj euharistijska godina kao priprava za svjetski euharistijski kongres u Budimpešti 1938. Tim povodom izdali su mađarski biskupi skupnu poslanicu na vjernike.

U poslanici opisuju biskupi misao euharistijske godine. Ona ima biti vrijeme intenzivne duhovne priprave na svečane dane kongresa. Zato će se tokom ove godine obavljati trodnevne, duhovne vježbe i misije, da se narod očisti od svojih slabosti i tako dostojno pripravi na svetkovanje Euharistije.

Istodobno je i pripravnih odbor za kongres izdao službeni proglas na narod, u kome objavljuje, da je konačno ustanovljen red kongresa u Budimpešti.

Podlistak

Na glavu ili za 180°.

Po volji vam je, izaberite: Na glavu ili pak za 180°. Ja bih vam preporučio jedno i drugo. Naš narod, naime, u tom slučaju, t. j. kad se uradi nešto sasvim obratno nego što se običava činiti, kaže: „Sto je pao na glavu?“ Skolovani pak u istoj prigodi kažu: „Uprav za 180°!“

Stoga vam savjetujem oba naslova, jer dobro je jednim i drugima ugoditi.

„Na glavu ili za 180°“, vidite, nazvah onu dječju igru u sebi vrlo ludu. Skupe se naime negdje kraj zida njih nekoliko i... hop! rukama o tlo, a noge hip! na zid i okrenuti stoje, dok drugi nabroje 20, 30, 50 ili 100. Sto više, to bolje. Djeci pobjednik imponira i zavidnim ga okom gledaju, i ako mu se kô badanj nadme glava od krvi.

Luda djeca, vidi se, vole kadikad stajati glavom dolje, a nogama gore t. j. na glavu ili za 180°.

Mi im se ne čudimo, niti vidimo što zla u tome. Ta djetinjstvo ih opravdava. Nema odatle zla.

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Neajelja, 4. VII.: VII. nedjelja po Duhovima. — Sv. Udalrik, biskup u Augsburgu.

Ponećeljak, 5. VII.: Sv. Ćiril i Metod, slavenski apostoli. — Sv. Antun Marija Zaccaria, priznavalac. Ustanovio je Barnabite, koje je stavio pod posebnu zaštitu sv. Pavla. Umro je 1539.

Utorak, 6. VII.: Sv. Izaija, prorok. Srijeda, 7. VII.: Sv. Vilibald, brat sv. Valburge.

Četvrtak, 8. VII.: Sv. Elizabeta, kraljica portugalska. Slavna je radi osobitog duha samozataje i pokore te ljubavi prema siromasima. Ostavši udovicom stupi u red sv. Klare. Umrta je 1336.

Petak, 9. VII.: Sv. Brcko, biskup. — Sv. Veronika Jul., djeвица.

Subota, 10. VII.: Sedmero sv. braće, sinovi sv. Felicite, koja je i sama slijedila svoju djecu u mučeničkoj smrti, nakon što ih nagovarala, da žrtvuju život za vjeru. — Sv. Rufina i Sekunda, djevice i mučenice. Obadvije sestre podnijele su mučeništvo za progonstva Valerijana i Galijana.

VII. nedjelja po Duhovima

Čitanje poslanice blaženoga Pavla apostola Rimljanima (6, 19—23): — Braćo! Kao čovjek govorim zbog slabosti tijela vašega, jer kao što (prije) predadoste ude svoje u službu nečistoći i nepravdi na bezakonje, tako sad predajte ude svoje u službu pravdi na posvećenje. Jer kad ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni od pravde. Kakav ste dakle plod imali tada od onih stvari kojih se sada stidite? Jer je smrt svršetak njihov. A sad oslobodivši se grijeha, a postavši sluge Božje imate plod svoj na posvećenje, a svršetak život vječni. Jer je plaća grijeha smrt. A milost Božja život vječni, u Kristu Isusu Gospodinu našem.

† Stiječi sv. Evanđelje po Mateju (7, 15—21). — U ono vrijeme reče Isus učenicima svojim: Čuvajte se od krivih proroka, koji dolaze k vama u odijelu ovčijem, a unutra su vuci grabežljivi: po plodovima njihovim poznat ćete ih. Zar se bere s trnja grožđe, ili s drače smokve? Tako svako dobro stablo dobre plodove rađa, a zlo stablo zle plodove rađa. Ne može dobro stablo zle plodove radati, niti zlo stablo dobre plodove radati. Svako stablo koje ne rađa dobra ploda, posjeći će se i u oganj baciti. Dakle po plodovima njihovim poznat ćete ih. Neće svaki koji mi govori: Gospodine, Gospodine, ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji čini volju Oca mojega, koji je na nebesima, on će ući u kraljevstvo nebesko.

Dvije vojske

Sveta Crkva ima načina u svojem odgojnom radu. Zapravo nam u svim svojim opomenama i savjetima jedno i isto govori: Čuvajte se grijeha i ljubite Boga — ali te savjete, radi naše naravi koja teži za raznoličnošću, zadodijeva u različito ruho.

Sa sedmom poduhovskom nedjeljom započinjemo novu vrstu nedjelja. Dosad smo većinom gledali Krista u raznim slikama, a otsad ćemo

Medutim kad stariji počmu ići na glavu ili za 180°, onda joj i zapomagaj.

— Ajde, bjež! Ma što budalaštine pričaš! Tko je vidio stare ići „na glavu“, kad jedva mogu dignuti nogu za 2 centimetra?

— A ipak, vidite u mom selu idu.

— Oh, prestani više s tim tvojim selom!

— No, polako, nisam ja kriv da je dolaskom „naprednih“ počelo ići „na glavu“ ili za 180°. Uostalom i prije taj boljševizam upravo drugo nego jedna sotonska igra koja nosi naslov: Sve na glavu ili za 180°.

A da se uvjerite o prvom, iznijet ću vam onu ludu dječju igru samo u izdanju za starije, kako se dogodila u tom mjestu.

No prije se odlučite, je li to ili nije po Božjem i ljudskom zakonu, da mladi sluša starije: sin oca, kći majku, sluga gospodara i t. d., kad zapovijedaju prema tim zakonima? Da li to znači ići uspravno ili po našu narodnu: „Kako Bog zapovijeda“? A sad evo drugog izdanja one igre:

Skupilo se njih nekoliko crvenih kô pečeni rak. To im sijeja iz očiju, to im ječi u riječi (samo ne kraj zida nego u krčmi) i hop! šakama o stol, a nogama hip! o tlo. Bune se naime mladići, što im roditelji ne pu-

gledati dvije slike, sliku dobra i zla, pa prema tome i dva tabora: — borbu Božjeg kraljevstva u čovječjoj duši s kraljevstvom sotone. A to će biti opet onaj isti glas Crkve: Čuvajte se grijeha i ljubite Boga!

Više puta se naglasilo da se u poslanici i evanđelju nalazi središnja misao svake sv. Mise. Tako je i s današnjom Misom.

Poslanica nam govori o velikoj i nepomirljivoj suprotnosti između dobra i zla, grijeha i kreposti, pravde i nepravde. To su ona dva tabora, dvije vojske, dva kraljevstva. — Mi sudjelujemo u toj borbi; i da nas Crkva ohrabri u njoj, uvjerava nas da je „plaća grijeha smrt“, a kreposti „milost Božja, život vječni u Kristu Isusu Gospodinu našem.“

Ni Evanđelje se ne odalečuje od te misli. U njemu nam se govori i preporuča isto u slici dobra i zla stabla. I tu se predviđa isti svršetak, jer „svako stablo koje ne rađa dobra ploda, posjeći će se i u oganj baciti.“

Borba dvaju tabora na zemlji uvijek je u jeku i žestoka. A kako mi, slabi i skloni na zlo, u njoj sudjelujemo kao vojnici, to nam nalaže mnogo briga i teškoća. Zato molimo u početnoj molitvi današnje Mise:

„Bože, kojega se providnost u svom upravljanju ne vara, Tebe ponizno molimo, da sve štetno ukloniš, a sve što nam može koristiti pokloniš.“ — Ono štetno, to je sve što nas sili da klonemo u borbi između dobra i zla, grijeha i kreposti. Dakle Bog će nam, uz našu volju i suradnju, i tu pomoći.

Stroga je zapovijed Crkve da prisustvujemo sv. Misi u nedjelje i zapovijedane blagdane. Tu dužnost nam nalaže pod smrtnim grijehom. Ali tek onda će nam vršenje te zapovijedi u pravom i potpunom smislu biti spasonosno, ako ovako budemo nastojali prodrijeti do jezgre, do smisla svake sv. Mise.

Liturg

Socijalno zrnje

KARDINAL LIENART FRANCUŠKIM RADNICIMA

Prilikom proslave 50. godišnjice katoličkih radničkih sindikata u Lillu sakupilo se 25 tisuća radnika, pripadnika slobodnih sindikata.

Na svršetku proslave progovorio je kardinal Lienart, koji se toliko zanima za socijalna pitanja. Pohvalio je energiju, kojom su kroz 50 godina provodili nauku Lava XIII:

„Vi ste bili i ostajete dobri borci socijalnoga mira, za kojim teži nauka Crkve. Prema njoj ste bili uvijek vjerni i lojalni. Nitko se stoga ne smije čuditi, da je i Crkva prema vama vjerna i lojalna, da vam odobrava rad te da vas hrabri i blagoslivlje. I ja to činim u svoje ime, a ufam se kazati i u ime Njegove Svetosti Pija XI., Pape enciklike Quadragesimo anno te enciklike protiv komunizma i hitlerizma.“

Štaju i daju kako i koliko hoće. Drek, koja ozvanja, i vino, koje zuji, daje im pravo. Jedan se glas prolomi sve natkriljujući: „Drugovi, za nas je sramota, da nam još danas očevi zapovijedaju. Dolje s njima!“ „Dolje!“ — ozvanja krčmom, za 20, 30, 50, 100 stupnjeva, što niže to bolje!

Dogovoreno, izvršeno! Svaki počeo vladati u kući, a otac morao šutjeti i gutati, da mu se što gore ne dogodi. U početku se i opirao stari: „Ta to nije način, sinko! Tako nisu činili starima!“ No brzo podleže. Ta nije ni on od kremen!

Najednom se sve okrenulo „Na glavu“ i stvari počnu ići za 180°.

Otac pase blago u polju i kopa. Sin doma planduje, a mladić kô gora. Treba da znate, molim, da je on proleter. Stari kraj „kamina“ (ognjišta) drhće, a sin u krčmi viče za slobodu, jednakost, pravdu. — Otac na podu u kutu srće čorbu iz zdjelice, a sin jede za stolom. Molim, on je gospodar!

Stari da će u crkvu, a sin će na to: „Tu stoj, beno stara, čuvaj kuću!“ I t. d. . . I t. d.

Medutim opet se skupili crveni. Inače se dnevno sastaju da čuju od druga vode, kako im stvari u svijetu idu: Je li u majčici Rusiji drug Staljin još dekorira drugove prvake revoluci-

PROTUKOMUNISTIČKI KURS U SVICARSKOJ

Senator Lemery upozoruje u „Tri bune de nations“, kako je Švicarska prva demokratska zemlja i kolijevka prave demokracije, odlučno ustala protiv komunističke najezde. Doskora u toj zemlji idealne slobode ne će biti ni traga komunističke opasnosti.

Zanimivo je, da se ofenziva protiv komunizma započela upravo u francuskom dijelu zemlje. To je zato značajno, što se ne može reći, da je kod toga možda sudjelovao duh susjednih zemalja, koje su totalitarno uređene.

Istinska demokracija u Švicarskoj dala je primjer ostalim evropskim državama, kako moraju stajati na straži i obrani od barbarskoga komunizma.

Križarske vijesti

NOVI KRAJEVNI ODBOR križarske organizacije osnovan je u Varaždinu u područje gornjeg hrv. Zagorja.

NOVO KRIZ. BRATSTVO sa Malin Križarima osnovano je u Divjake — Skrad, te je počelo sa živim radom.

POSJETI I PREDAVANJA. U nedjelju 27. VI. posjećena su odnosno održani predavanja u Križ. bratstvima Hrašćina i Zabok (I. Tubaković), Vel. Gorica (Grgić Frano), Humac na Braču (Nikola Kirigin), Milna na Braču (Kirigin-Matelj). — 29. VI. posjećena su B. Bobovišće (Mateljani) i Nerežišće (Kirigin), zatim Ložišće (Žnidarišć).

ODRŽANE PRIREDBE. Održane su priredbe križarskog dana na Petrovo 2. VI. u Oštrcu (izaslanik dr Protulipac Repašu (preč. Dr Beluhan, o. Ambro Vlahov i Franje Grgić), te križarsko zborvanje u Đakovu prigodom katoličkog dana, na kome su govorili funkcionari okružja Đakovo.

TEČAJ U ZAGREBU. U Zagrebu održan tehnički tečaj za radnike Križare kroz mjesec lipanj.

DAČKI TEČAJ I LOGOR U DUBROVNIKU. Završene su sve pripreme dački tečaj u Dubrovniku, koji počinje 7. VII. ujutro. Odlazak iz Zagreba je 7. VII. u 8 sati ujutro sa glavnog kolodvora preko Broda i Sarajeva. U Sarajevu su učesnici cio dan 8. VII. Svi učesnici moraju biti u Dubrovniku na mjestu tečaja na kasnije do 8 sati ujutro 9. VII. U Dubrovniku će grupe učesnika čekati dubrovački Križari i voditi ih izravno na mjesto tečaja, pa grupe neka jave na adresu: Mlade Kaštelan, sjemenište, Dubrovnik, točno vrijeme dolaska. Učesnici, koji imaju glazbene instrumente bilo koje vrsti (tambure, violine, te plehnate instrumente), neka ih ponesu u Dubrovnik.

VOĐA M. K. Izišao je listić „Vođa M. K.“ sa svim uputama za rad u tekućem mjesecu, a te upute će izlaziti svaki mjesec. Svako Križarsko Bratstvo dobiva po primjerak, ako ima M. K., a društva koja žele više primjeraka, dobit će ih uz malotštetu, ako se jave.

PRIPREME ZA KRIŽARSKI DAN. Radnička i seljačka križarska zajednica izdat će ovih dana potanje upute za proslavu križarskog dana s prigodnim materijalom. Proslava Križ. dana bit će općenito u nedjelju

je; da li je Španjolska vlada prebacila fašistu Franca u Maroko.

— Jedan zastideno priznaje, da staroga još nije pokorio. Žilav je kaže, pa se ne da!

— Brr... fuj sramote — prihvat ponosno onaj što je svoga valjda zaronio za 100 stupnjeva — a ja svoga u jedan mah. Drž, zavij, stisni i obor te je sad kao janje. — Posljednje riječi izusti svijesću ratnoga pobjednika. I tog oholog purana gledali su drugovi zavidnim okom. Eh, da je njima moguće tako lako oboriti staroga! Bili bi sretniji od svih!

— No da slika bude potpuna, čujte, što mi reče njegov stari.

— Kako je „komšijo“? Tko tamo vlada? — upitah.

— Dobro, kaže, sin pametniji od oca. Trebalo bi samo to, da uvidi današnji svijet, da su ovaj krizi krivi stari sa svojim stariim sistemima. Zato se mora prepustiti mladima da oni zavladaju s novim sistemima, ako ćemo se izvući iz te krize.

I to je stari izrekao kao na pamet sa najvećom ozbiljnošću. Požalih ga, jer uvidjeh, da su mu i mozak okrenuli za 180°.

— I još ćete reći da ne idu tamo: Na glavu ili za 180°.

V. Remotus

19. rujna, kad mora svuda biti crkvena proslava. Vanjska proslava može biti bilo koju nedjelju.

ODRZANE PRIREDBE. U nedjelju 20. VI. održane su velike križarske svečanosti u Vrbniku i Vinkovcima. U Vrbniku je bila velika svečanost za cijelo okružje, na kojoj je bio preuzv. g. dr. Srećnić, a od VKB izaslanik dr. I. Protulipac. U Vinkovcima je bila proslava Križarskoga Dana, a od VKB bio je dr. Cicak. Isti dan posvećena je zastava M. K. u Kustošiji uz sudjelovanje zagrebačkih križara, a od VKB-a govorio je S. Ramljak.

POSJETI. U Nedjelju 20. VI. posjetili su izaslanici VKB Krapinu i Sv. Križ Začretje (M. Cerovac), te Krapinske Toplice (I. Tubaković).

KRIŽARSKI ZBOR U SUPETRU. Prigodom akademskog križarskog tečaja bit će održan u Supetru na Braču križarski zbor za sve križare otoka Brača. Sudjeluju križari akademici.

PRIRUČNIK MALIH KRIŽARA. Priručnik M. K. već je razaslan svima, koji su ga naručili. Međutim ima još mnogo društava, koja još nemaju toga priručnika, bez koga se ne može zamisliti rad M. K. Ujoporuju se stoga društva, da priručnik to prije nabave. Cij. 6 Din.

Po državi

„VREME“ O KONKORDATU. Beogradsko „Vreme“ od 30. VI. donosi članak od naslovom: „Da li nam je potreban konkordat“. U članku se dokazuje, da je konkordat potreban i da ga nijedan režim ne može da izbjegne. Članak se ograda od svih pretjeranosti, koje su lansirane u vezi s donošenjem konkordata. — Izišla je i brošura pod naslovom: „Kritika konkordata“, u kojoj se prikazuju sve koristi, koje će država i narod imati od zaključenja konkordata sa Sv. Stolicom.

NARODNA SKUPSTINA sastala se 30. pr. mj. na novo zasjedanje.

OPET JEDAN DEMOKRAT USAO U KUPSTINU. Narodni zastupnik Živojin Andelović, drž. savjetnik u p., koji je izabran na listi dra Mačka, uputio je predsjedništvu Nar. Skupštine punomoć na erifikaciju. Njegovim ulaskom ulazi tako četvrti Davidovićev demokratski zastupnik u Nar. Skupštinu.

BLAGOSLOV JOS JEDNE CRKVE U AGREBU. Nakon Trešnjevke i Kustošije i kanal sa Sigećicom dobio je svoju novu crkvu u čast sv. Obitelji i svoju posebnu zgradu. Crkvu je 27. pr. mj. blagoslovio nadbiskup-koadjutor preuzv. g. dr. Alojzije Stejtinac. Nakon mise održao je prigodni govor i najavio otvaranje nove župe sv. Obitelji.

NOVI VAGONI BRODSKE TVORNICI AGONA, izgrađeni za međunarodni saobraćaj naših željeznica, bolji su od nedavno obavljanih njemačkih vagona. Vagoni, koji su od prilike jednako podijeljeni, i to polovina za drugi a druga za prvo polje građeni, da baš služi na čast našoj omladnoj tvornici vagona u Slavenskom Brodu. Imaju znatno veću dužinu nego dosadašnji, a sposobni su za saobraćaj sa brzinom od 120 km na sat.

NASE RUDE I METALI idu sve više u Belgiju, jer su Belgijanci u posljednje vrijeme postali naši dobri kupci. U travnju o. g. 43 posto izvoza naših ruda bilo je otpremljeno za Belgiju.

NOVI REKTOR SVEUČILIŠTA U ZAGREBU. 25. pr. mj. golemom većinom glava izabran je za rektora hrv. sveučilišta Zagrebu dr. Edo Lovrić, profesor kanonskoga prava na pravnom fakultetu. U ovom nastupnom govoru istaknuo je, da će zadržati čuvati kao najveću svetinju hrvatski karakter našega sveučilišta, koje je najstarije sveučilište u državi. Zamolio je sve profesore i dekane, da ga u tom njegovom naporu pomognu.

STRAJK GRAĐEVINSKIH RADNIKA U SPLITU započeo je prošlih dana, pošto se došlo do sporazuma s graditeljima.

OMLADINSKI DOM SALEZIJANACA u Zagrebu, koji osjećaju u sebi želju za postanu svećenici i posvete svoj život u jezijanskoj Družbi. Učenici uče privatno zavodu pa na koncu svake godine polažu pite na zagrebačkim gimnazijama, klasičnim ili realnim. — U sjemenište primaju se oni mladići, koji su prekoračili određenu godinu dob za upis u prvi razred državnih gimnazija, t. j. 12 godina, ako osjećaju poziv za svećeničko zvanje. — Ko želi objaviti upute, neka se obrati na Vodstvo Omladinskog Doma, Zagreb, Omladinska ulica 2.

LJUBLJANSKOM „SLOVENCU“ njezina vlada uskratila je ulaz u Njemačku za pisanja o kulturnoj borbi protiv katoličke Crkve.

Protiv bezbožnog komunizma

Papina enciklika „Divini Redemptoris“

(Nastavak 13.)

Socijalna pravda

15. Uistinu pak osim pravde, koju nazivlju komutativnom, treba gojiti i socijalnu pravdu, koja nalaže dužnosti, kojima ne mogu izbjeći ni radnici ni poslodavci. I baš je svojstvo socijalne pravde, da od pojedinaca traži sve ono, što je potrebno za opće dobro. No kao što u organizmu svakoga živog tijela cjelina nije obezbedjena, ako se pojedinim udima ne da sve ono, čega oni trebaju, da svoje dijelove usavrše; isto tako ni u pogledu uređaja i ustrojstva ljudske zajednice ne može se što učiniti za dobro čitavoga društva, ako se pojedinim članovima, ljudima naime, koji su obdareni ličnim dostojanstvom, ne dade sve ono, što im treba, da svatko izvrši svoju socijalnu dužnost. Ako dakle porađimo za socijalnu pravdu, na gospodarskom polju nastat će velika djelatnost mnogobrojnih dobrih plodovi, koji će sazrijeti u miru i redu te će pokazati snagu i čvrstoću društvene zajednice, kao što se i zdravlje ljudskoga tijela raspoznaje po nesmetanosti, punoj i plodnoj njegovoj djelatnosti.

52. Niti će se dosta učiniti za socijalnu pravdu, ako radnici odgovarajućom platom ne budu mogli sigurno pružiti hranu sebi i svojim obiteljima; ako im se ne pruži prilika, da steknu kakav skromni imetak i tako izbjegnju nesreći općeg osiromašenja, koje se tako silno širi; ako se napokon ne donesu zgodni zaključci u njihovu korist, kojima će se putem javnog ili privatnog osiguranja moći pobrinuti za slučaj njihove starosti, nemoći i neuposlenosti. U toj stvari dobro je ponoviti, što smo rekli u enciklici „Quadragesimo anno“: „Istom tada će

Za demokratski poredak!

Ko je nosilac sredine?

Katoličko kršćanstvo ne može robovati ni ovom ni onom obliku vladavine. Ono bi zaničevalo samo sebe, kada bi se u načelu opredijelilo za kraljevinu ili republiku, za poredak ovoga ili onoga sistema. Doklegod ljudi vlasti u teoriji i praksi ostaju na terenu koji se ne protivi Božjem ili naravnom zakonu, neka budu sigurni, da nikada neće doći u sukob s predstavnikom evanđelja. Kršćanstvo je tako širokogrudno, i u svojem krilu može držati ljude skroz protivnoga naziranja na društveni uređaj i odnos naroda s narodom. Jedina ograda preko koje se ne može preskočiti jest: Božji i naravni zakon, a unutar ovoga svi smo jednako slobodna djeca jednoga Oca. Možemo raspravljati i stvarati nacerte, pa odlučivati.

Kršćanska nauka je tako velika i duboka da je mi nikada nismo sposobni posve i pravo shvatiti. Dana je u baštinu svima narodima. Kršćanstvo, predstavljeno u katoličkoj Crkvi, internacionalno je i u teoriji i u praksi. I kao što je veličina kršćanstva i u tomu, da, ono samo po sebi dano za sve narode, u svome krilu odgaja najbolje sinove svakomu narodu, tako isto, indiferentno za bilo koji način vladanja, uvijek stvara prve nosioce demokratskog poretka; a demokratski poredak je sigurno najbolji način vladavine.

Ne demokracija o kojoj trube oni koji je sakate i krnje, nego demokracija s kršćanskim obilježjem.

Kršćanska demokracija! To jest takav poredak u komu će visoko otokočiti ono kršćansko poimanje naroda, u komu su svi pojedinci jednaki, ne samo u tomu jednaki da kod glasovanja jednako odlučuje glas gradskog smetlara kao onoga koji je na prvim vrhovima državnoga broda, nego i iza kako prođu dani izborne groznice, da se jednako vodi računa i o onomu koji je gore i o onomu koji je dolje. Tu dolazi do izražaja jednakost, koju niko nije sposoban ni teoretski obrazložiti ni praktički izvesti kao što je to kod kršćanstva.

Svi mi, učeni i neuki, probrani i prezreni, građani smo nebeskoga kraljevstva. Svi u svojim nutrinama nosi-

se društveno-gospodarske prilike uistinu ustaliti i dobiti svoj konačni oblik, kad se svima i pojedincima priskrbe sva ona dobra, koja se mogu dobiti silama i pomoću prirode, tehničkim umijećem i gospodarskim socijalnim uređajem. Tih dobara mora biti toliko, koliko ih je potrebno, i da se udovolji potrebama i poštenim udobnostima i da ljude dovede do sretnijega načina života, koji, ako se to samo provodi razborito, kreposti ne samo ne škodi, već uvelike koristi.“ (Encikl. *Quadragesimo anno*, 15 svibnja 1931.: A. A. S., sv. XXIII., 1931., str. 202.)

53. Ako se, kao što se to često dnevno dešava, kod pitanja plaća pojedinci mogu pokoriti pravednosti samo pod tim uvjetom, da se o tome svi slože preko njihovih udruženja, koja poslodavce međusobno povezuju, da izbjegnju međusobnu konkurenciju, tako pogibeljnu za prava radnika, dužnost je gospodara i poduzetnika, da podupiru i promiču potrebita udruženja, koja postaju redovito sredstvo, kojim se mogu izvršiti obveze prema pravednosti. No i radnici neka imaju pred očima obveze ljubavi i pravednosti i neka budu uvjereni, da će se na taj način daleko bolje pobrinuti i za svoju vlastitu dobrobit.

54. Ako dakle promatramo gospodarski uređaj, vidimo, da — kako smo to već istakli u Enciklici *Quadragesimo anno*. — uzajamna suradnja ljubavi i pravde ne će moći utjecati na gospodarske i društvene odnose, ako ona savezna udruženja, koja nazivlju staleškima i medustaleškima, a koja se temelje na čvrstim temeljima kršćanske nauke, prema različitim prilikama mjesta i vremena, ne stvore takve zajednice ljudi, koje su nazivali korporacije.

(Nastavit će se.)

se misao kršćansko-demokratskoga poretka.

Mi smo hrvatski nacionalisti!
Mi smo naraštaj kršćanske demokracije!
Junior

Po svijetu

NACIONALISTI NASTAVLJAJU SVOJE NAPREDOVANJE na biskajskoj fronti. Zauzete su uzvisine duž željezničke pruge i nad rudarskim krajevima ispred Bilbaoa. Nacionalisti su ušli u Valmacedu. U trenutku, kada su prve jedinice ulazile u grad, predala se jedna cijela četa baskijskog bataljuna „Avelladena“. Tako se sada i ovaj vrlo važni strateški položaj nalazi u njihovim rukama. Svoje napredovanje oni su sada nastavili dalje, iako vrijeme nije dosta povoljno.

PROGON KATOLICKIH TISKARA U NJEMAČKOJ. U Njemačkoj je tajna policija naložila zapljenu 18 katoličkih tiskara, koje su štampale Papinu poslanicu o vjerskim prilikama u Njemačkoj.

TAKO VALJA! Čehoslovačka vlada zadržala je jednu knjigu, koja na najgdniji i najlažnji način napada katolike.

SVIJEST NJEMAČKIH KATOLIKA. Nijemci junački ispovijedaju svoju katoličku vjeru. Svakoga tjedna redaju se vjerski zborovi, u kojima sudjeluje na hiljade vjernika. Prošlih dana zabilježeni su ovi zborovi: U Buchau 12 hiljada učesnika, u Münchenu 5300 muževa, u Speieru 12 hiljada djevojaka.

STANJE KATOLIKA U JAPANU. Broj katolika u g. 1936. iznosi 108 hiljada 934, dok je g. 1927. iznosio samo 87 hiljada 581. Porast katolika u Japanu je dođe vrlo lagan, ali u zadnjih godinama stalan. Uprava katoličke Crkve u Japanu odlukom kongregacije za širenje vjere prećana je urođeničkom svećenstvu.

NAORUŽAVANJE BEZBOŽNIKA U RUSIJI. Kako javlja vatikanski „*Osservatore Romano*“, članovi bezbožničkih udruženja u sovjetskoj Rusiji počeli su se ga naoružavati. Sovjetski komesar za unutrašnje poslove dozvolio je naime članovima bezbožničkih udruženja, da mogu slobodno nositi oružje. Već je naručenih preko 10 hiljada revolvera, koji će poslužiti, kako se službeno javlja, ako članovi budu provocirani od svećenika i drugih lica.

ČETIRI SMRTNE OSUDE U TIRANI. Državni sud izrekao je osudu jednoj skupini kolovođa pokušaja pobune u Albaniji 6. V. t. g. Četvorica su osuđena na smrt, dok su ostali optuženi osuđeni na manje ili veće kazne robije.

BORBA ZA KATOLICKA PRAVA Kardinal Faulhaber izjavio je u jednoj svojoj propovijedi, da njemački katolici ne će nikada pristati na to, da im se otme pravo na katoličke škole. Odgoj djece pripada roditeljima, a ne državi, a vjerski odgoj pripada Crkvi. Inače katolici u svim krajevima neustrašivo i složno slijede upute i primjere svojih biskupa.

Naši dopisi

Nunić

PROSLAVA BLAGDANA SV. ANTE

Zaštitnik i pokrovitelj ovoga sela je svetac svega svijeta — sv. Ante Paduanski. Svake godine naroda bude i iz drugih sela, koliko katolika toliko i pravoslavnih. Brojni narod toga dana pristupa i na sv. sakramente, a ove godine bio je još i brojniji. Od davna nemoćni dušobrižnik zamolio je za pomoć za onaj dan mp. o. C. Vrcana, gvarajana iz Visovca. I taj revni i radišni redovnik pozivu se rado odazvao. 12. pr. mj. je došao, popodne ispovijedao i blagoslovio put Križa. Sutradan, na dan same svetkovine, opet je ispovijedao, pjevao Misu i održao lijepu propovijed. Dušobrižnici iz Ervenika i Mečvida, radi službe u svojoj župi kasno su došli, ali i oni su pomogli, koliko su mogli. Narod je bio zadovoljan, a dušobrižnik radostan, da je sve tako mirno, dostojanstveno i blagoslovljeno bilo, što je najveća zasluga mp. o. gvardijana, komu neka je hvala i od Boga plaća!

Mandalina

PRVA SV. PRICEST

21. pr. mj. Mandalinom je prostrujao gašak vjerskog osjećanja. Četrdeset dvoje prvopričesnika krenulo je od škole k crkvi za bijelom zastavom sv. Alojzija, s koje kao da je oživljavao liltjan bijeloga sveca i stapao miris sa mirisima kitica cvijeća prvopričesnika.

Otpočela, sv. Misa. Crkva skoro dupkom ispunjena. Srca prvopričesnika nježi pomisao: Brzo je — ne već veliki dan već veliki čas! Veliki čas je doletio, pomilovao

ih kao lahor cvatuću krošnju i obdario ih: Tijelom Gospoda našega Isukrsta... za život vječni.

Bog platio vč. zborovodi Don Josipu Španiću i gospodicama od Cecilijanskoga Zbora iz Šibenika, koje su tako skladno i milo, uz pratnju harmonijuma, sve to sveto oživljavale.

Popočne sljediće je po ritualu i običajniku. Nijesmo izostali ni da rasklopimo crna vrata svijetloga grobišta, da se pomolimo za mrtve.

Sunce je umiralo u sutonu svome, a propričesnici su hrlili kućama, da si u domu svome svatko nađe časno mjesto za najsvetiju uspomenu u životu — Uspomenu prve sv. Pričesti.

Knin

POSVETA BARJAKA MATERINSKOG DRUŠTVA HRV. KAT. ZENA

20. lipnja t. g. obavio je posvetu nove zastave ovoga vrijednog društva o. fra V. Mrđen, tajnik Franjevačke provincije Presv. Otkupitelja. Prije blagoslova mjesni dekan mp. o. fra B. Topić održao je kratki proslav, u komu je istaknuo tri značajke nove zastave: duh obitelji, katoličanstva i hrvatstva. Prije samoga blagoslova zamolila je prva počasna kuma gđa Nada Slajmer biranim riječima oca fra V. Mrđena, da izvoli pristupiti činu posvete. Po posveti održao je isti prigodnu propovijed o ulozi majke u domu i domovini. Uputio je članice i sve prisutne na nepresušivo vrelo kršćanskih i hrvatskih svetinja, naročito naglasivši, da omladinu vode sunčanim stazama svete Nazaretske obitelji. Naročito treba istaknuti, da je ova zastava po ideološkoj strani jedinstvena, jer u sebi sačrni starohrvatski duh. Taj se duh ogleda u ukasnim pleterima, koje je naš talentovani akademski slikar, V. Marjanović zavijanom spremom sabrao sa naših spomenika iz doba narodne dinastije, koji se nalaze na raznim spomenicima u mjesnom muzeju hrvatskih spomenika, i onako umjetnički povezao u savršenu cjelinu visoke estetičke i etičke komponente. Prigodom blagoslova i sv. Mise na koru je, uz pratnju orgulja, pjevao Muški oratorijski zbor sv. Ante.

Poslije je sljedila uobičajena procesija Presv. Srca Isusova, kojom je prigodom prvi put nošen ovaj krasni barjak. Procesija je prošla glavnim ulicama varoši, praćena od svih kat. društava i velikoga broja vjernika.

Upravi društva, na čelu sa mp. ocem fra B. Topićem, moramo čestitati, pošto su, uz suradnju svih članica, dali Kninu jednu crkvenu zastavu jedinstvene ljepote i značaja, tako da će ista prednjačiti svima ostalima širom naše Hrvatske.

Ovu divnu zastavu izradile su č. sestre franjevske na Lovretu u Splitu na opće zadovoljstvo članica društva i građana.

Ovom mladom društvu, koje je osnovano 1934. god. i dosad pokazalo preaktivni rad na polju karitativnosti, želimo najljepše uspjehe u radu za svijetle ideale vjere i hrvatstva!

Kninjanin

Olib

PRVA SV. PRIČEST

Kao svake godine tako se i ove godine u našoj župi obavila prva sv. Pričest u nedjelju 20. lipnja. No ove godine moramo zabilježiti veliki napredak. Naše č. sestre Predragocjene Krvi lijepo su pripremile i opravile našu djecu, tako da će to ostati trajno u uspomeni starijima, a pogotovo djeci.

Vč. župnik prije sv. Mise išao je procesionalno sa narodom do kuće č. sestara, da prihvatne prvopričesnike, njih tridesetoricu. Pri dolasku vč. župnika i naroda jedna djevojčica i dječak lijepo su deklamirali pozivajući djecu, neka idu pozdravljajući dragog Spasitelja koji hoće da side u nevina oječja srca. Prateći djecu do crkve pjevale su naše pjevačice pod vodstvom č. sestara. Kod crkve opet jedan dječak i jedna djevojčica između prvopričesnika pozdravili su Isusa u Presvetom Oltarskom Sakramentu i pozvali djecu riječima Spasiteljevima: „Pustite k meni malene!“

Ušavši u crkvu obnavili su krsni zavjet. A zatim na posebnim lijepo okićenim klupama odmah do velikog oltara djeca se namjestila i započela sv. Misa. Preko sv. Mise prvopričesnici su sami na glas molili i pjevali. Pred samu sv. Pričest vč. župnik upravo je djeci, a zatim roditeljima i cijelom narodu par toplih riječi, a zatim su lijepo djeca pristupila stolu Gospodnjemu.

Iza sv. Mise djeca su otpraćena u kuću č. sestara. No dok su išli, nebo se naglo naoblaci i počne padati kiša, te da se djeca ne pokvase sklonili se u kuću mjesnoga glavara. Kad gromovi počnu pucati: prvi pa drugi baš u kuću, gdje su ta djeca bila sakupljena. Onaj, koga su nevina djeca po prvi put primila u svoja prsa, očuvao je djecu, kuću i sve one, koji su bili u kući, da im se nije ništa zla dogodilo. Gromovi su i dalje pucali, dok su mala, nevina djeca klečeći molila dragog Spasitelja i zahvaljivala mu na duševnim i tjelesnim milostima, koje su toga dana primili. Kroz kratko vrijeme kiša popustila i djeca se skupila u kuću č. sestara, gdje im je bila pripravljena kava i slatkiši. Vrijeme se razvedrilo i prvopričesnici su se slikali sa vč. župnikom i č. sestrama, te primivši od vč. župnika sliku uspomena prve sv. Pričesti razišli su se veseli kući. Poslije podne bio je blagoslov i posveta djece Bl. Dj. Mariji.

Ovaj dan ostat će u pameti svima, a na osobiti način djeci prvopričesnicima. Moramo pak spomenuti, da za sve ovo u prvom redu ide hvala našim marnim č. sestrama, koje baš neumorno rade dan i noć na korist naše djece i cijele župe, pak smo dužni da molimo Boga da im dade jakosti i ustrajnosti, a mi roditelji da ih razumijemo i da im budemo zahvalni i pri ruci.

Olibljanin

Preko

PROSLAVA 90. GODISNICE RODENJA PK. BISKUPA MARČELICA

Prečani su 23. V. svečano proslavili 90. godišnjicu rođenja najvećeg prečkog sina — pk. preuzv. biskupa dra Josipa Marčelica s ovim rasporedom: Ujutro u 4 s. budnica križarske glazbe, u 7 s. tiha sv. Misa sa zajedničkom pričesti sviju vjernika, a napose Križara i društva „Biskup Marčelić“. U 10 s. krenula je povorka sa glazbom do župne crkve na svečanu sv. Misu, preko koje je pjevao ženski crkveni zbor. Iza Mise se opet korporativno išlo do nove crkve na pokojnikov grob. Tu je glazba oasvirala jedan posmrtni komad i položili smo vijenac u znak vjernosti i poštovanja. Od tuda je opet krenula povorka do obale, gdje je bio razlaz.

Poslije podne u vrtu g. Ive Mašina održana je svečana akademija sa sljedećim programom: 1.) Otvara Križarska glazba; 2.) Biskup Marčelić (govor); 3.) Himna Biskupa Marčelica (izvod križarski zbor); 4.) Krišik narodnih pjesama (izvod križarska glazba); 5.) Mali Hrvat (deklamacija); 6.) Slovenske narodne pjesme; 7.) Potpourri (svira glazba); 8.) Samo, braćo, naprijed složno (deklamacija); 9.) Do tri boje (solo pjevanje); 10.) Još Hrvatska (svira fanfara); 11.) Hrabra četa (pjeva dječji zbor); 12.) Miserere (izvod glazba); 13.) Bogata lutrija.

Sve prisutne je oduševila proslava ovoga uzvišenog dana.

Našem dičnom sinu pk. biskupu Marčeliću neka bude laka zemlja i trajna uspomena među nama!

U krilu divnoga hrama,
Što bratska podiže sloga
Svim žarom ljubavnog plama
Za nj harno molimo Boga!

Tu junak klonula čela
Svoj mirmi boravi san,
Za svoja viteška djela
Svog čeka uskrsa dan.

Bog živi!

Gregor Umbert, Križar.

Prvič-Šepurina

REDENJE DON ANDRIJE ANTICA

29. VI. t. g. stigao je u Prvič-Šepurinu preuzv. biskup dr Jerolim Mileta u pratnji preč. gg. gon Ive Beraka i don Frane Gračova.

Na obali preuzv. biskupa dočekao je župnik vč. don Ivo Bujas sa mnoštvom svijeta, koje je burno klicalo preuzv. biskupu. S obale uz slavljenje zvona povorka je krenula župskom stanu, predvodena crkvenim zastavama.

Iz župskog stana pošlo se u crkvu, gdje je preuzv. redio za svećenika don Andriju Antica, našega vrloug sina i mješćanina. Kad je svršila sv. Misa i redenje, preuzv. biskup održao je par ganutljivih i srdačnih riječi. Crkva je bila dupkom puna i prisutni su sa velikim zanimanjem i pažnjom pratili svaki kret preuzv. biskupa.

Iza toga pošlo se kući mladomisnika, gdje se održao objed. Na objedu je ustao preuzv. biskup i nazdravio prisutnima, a napose njegovim roditeljima, koji su dočekali ovaj radosni dan. Zatim se digno

njegov otac i zahvalio se preuzv. nazdravljajući prisutnima.

Iza veselog razgovora i pjevanja ostavilo se kuću mladomisnika i otputovalo za Šibenik uz slavljenje zvona i ponovno klicanje seljana preuzv. biskupu.

Jedan od prisutnih

Što drugi pišu

Izrabljivanje pokojnih

Prenosimo ovaj članak radi njegove aktualnosti iz splitske „Katoličke Riječi“ od 17. VI. t. g., koji ni njoj ni nama nije bilo moguće donijeti u cijelosti, kako smo to željeli:

„Prigodom smrti pok. kotorskoga biskupa mons. Uccellini-a splitska „Država“ je smatrala potrebitim da se dugim člankom osvrne ne samo na narodni rad pok. biskupa, nego i na poznat njegov stav prema protusokolskoj poslanici naših biskupa iz g. 1933 te na njegovo mišljenje o odnosima između katoličke i pravoslavne Crkve.

Dok su mašonske „Novosti“, pa i sam službeni „Sokolski Glasnik“ bili prilično rezervirani, organ Jugosl. Radikalne Zajednice za Dalmaciju smatrao se dužnim da i da oživi pitanja koja su davno za Hrvate-katolike riješena.

Mi ćemo na ovo reći da je „Država“ učinila pok. biskupu slabu uslugu.

I to s ovih razloga:

Već g. 1921 jugoslavenski Episkopat je izdao poslanicu kojom je osudio duh tadašnjeg Sokola. Je li preuzv. Uccellini tada potpisao tu poslanicu? Zašto nije onda prosvjedovao?

Prigodom izdanja poslanice g. 1933 istu je potpisao i delegat kotorskoga biskupa na konferenciji episkopata. Držimo da je bio ovlašten da to učini. Istom prigodom preuzv. je g. dr. Srebrnić izdao neke brosure koje su tumačile i opravdavale što je bilo izneseno u poslanici. Nema dvojbe da je i pok. mons. Uccellini dobio te brosure. On kao bivši profesor dogmatike bio je najpozvaniji da dokaže da su Tyrševa načela takova da ih katol. biskup može braniti. Je li to učinio? A ako nije, kako možemo to tumačiti?

Iz raznih izjava pok. biskupa koje donosi „Država“, vidimo da je monsign. Uccellini imao pred očima samo nacionalni rad Sokola. Navodno bi bio rekao i to: „U mojoj biskupiji Sokoli su dobri nacionalisti i dobri katolici“ (svi katolici?). On je dakle prosvjedovao pitanje s praktične i s političke strane. Drugi su biskupi raspravljali o načelu. Uostalom da ono što je episkopat iznio u poslanici, nije bila „kleveta“, dokazuje i epilog procesa biskupa dra Srebrnića nedavno na sudu u Zagrebu.

Za pametnoga čovjeka zaključak bi bio ovaj: Pok. mons. Uccellini je zadnjih deset godina radi svoje starosti i svojih briga živio povučen od svijeta, nije dolazio u dodir ni sa svojom braćom biskupima, ni sa novim strujama bilo u Crkvi bilo izvan nje. Radi svoje starosti nije posljednjih godina niti htio upravljati biskupijom te se povukao na Lopud, daleko od svijeta. Na račun njegove visoke dobi, njegove neobavještenosti i njegova desinteresanja za katoličke i pokrete možemo pripisati sve te njegove istinite ili navodne izjave. I time je za nas katolike ovo pitanje riješeno.

Mnogo težu uvredu „Država“ nanosi uspomeni pok. biskupa Uccellinija kad citira neku njegovu navodnu izjavu u onom svom kontekstu,

Izjava: „Mi i u jednoj i u drugoj crkvi imamo sve isto“ ne vjerujemo da je izašla iz ustiju pok. biskupa, bivšeg profesora katoličke dogmatike. Ta još ima živih njegovih daka kojima je on tumačio fundamentalne i bitne razlike između jeane i druge Crkve!

Zao nam je što nas je neoprezno i strastveno pisanje „Države“ prisililo da kažemo svoje mišljenje o navodnim izjavama, Ali dužni smo bili to učiniti da se ukloni krivo mišljenje od naših katol. vjernika.“

Nova Urarska radiona

IVAN PETITO - ŠIBENIK

ulica Kralja Tomislava

Preporuča svoj bogati izbor svakovrsnih švicarskih satova koje ima na prodaji.

Obavlja popravke uz garanciju i umjerene cijene

Javna zahvala

Najtoplije zahvaljujemo svima, koji su nam povodom smrti naše mile majke brzojavno, pismeno ili usmeno izrazili svoje saučesće, kao i onima, koji su našu nezaboravnu majku ispratili na vječni početak.

Naročitu i trajnu zahvalnost dugujemo obitelji Zenić i svima ostalima, koji su nam u najtežim časovima u svemu bili pri ruci i nastojali da nam ublaže veliku bol za izgubljenom majkom.

Neizmjerena hvala Don Krešimiru Zoriću, koji je našu dragu majku za vrijeme njene duge bolesti posjećivao i tješio, providio ju sv. Sakramentima za umiruće i u času smrti nezinu dušu molitvama Bogu preporučio. Vječna mu hvala i od Boga plata.

Obitelj Krajšek

Život Šibenika

REDENJA SVRŠENIH BOGOSLOVA.

Preuzv. biskup je na blagdan sv. Petra i Pavla u Prvič Šepurini redio za svećenika dakona don Andriju Antića. — 4. t. mj. preuzv. biskup će u 7 sati ujutro u katedrali sv. Jakova na oltaru Gospe od Zdravlja rediti za dakone petnaesticu svršenih bogoslova. — Redenicima naše najsrdačnije čestitke.

PROTIV JAVNOGA NEMORALAI

Zadnjih dana sve više se vidaju djeca, pa čak i odrasli mladići, čitavom obalom od Crnice pa do Mandaline, osobito pred crkvom sv. Dominika, gdje se potpuno goli kupaju, na veliku sablazan svih, koji tuda prolaze i vide ih. Mnogi videniji građani su nas na to upozorili i zamolili, da najostrije to osudimo. To ovim i činimo. To je sramota, koju u interesu dobrog glasa našega grada treba svakako odmah odstraniti! To je škola grijeha za upropašćavanje nevinih duša naše djece! Apeliramo stoga na policiju, da ovu gadnu i sramotnu pojavu bezodvlačno spriječi, pojača nadzor i redarima izda nalog, da takvu bestidnu djecu i mladiće uklone s obale, a po potrebi i kazne njih ili njihove roditelje. Kakav će sud ponijeti sobom stranci o nama kada to vide?! Nekidan smo baš bili svjeđoci, kako su se zgražali nad tim! To je nešto surovo, neestetično i neljepo! Trebe dakle tomu učiniti kraj!

NA EUHARISTIJSKI KONGRES U DUBROVNIKU idemo posebnom parobrodom iz Šibenika uz minimalnu cijenu od Din 60 po osobi za polazak i povratak. „Jadranska Plovidba“ dala nam je na raspolaganje u tu svrhu udobni parobrod „Bosnu“, koji će otputovati iz Šibenika u petak 16. VII. u 8 sati navečer, a iz Dubrovnika bi otputovao u nedjelju 18. VII. u 8 sati navečer, da stigne u Šibenik u ponedjeljak 19. VII. ujutro. Za prevoz od pojedinoga mjesta do Šibenika pojedinci će se moći okoristiti popustom od 50 posto, ako nam se navrijeme jave. Sve prijave vanjskih učesnika do 10. VII. t. g. treba upraviti Biskupskoj Kuriji u Šibeniku, a učesnici iz Šibenika neka se prijave u Trafici „Karitas“ (kraj Kazališta). Svaki koji se prijavi, ima odmah uplatiti Din 30, a ostatak pri polasku za Dubrovnik. — Odbor.

SVIM CLANICAMA „ZIVOGA SVIJETLA“ javljam, da je nakana klanjanja za sljedeći tjedan (od 5.—11. VII.): za naše Križarice i Križare, da im ovo godišnje duhovne vježbe i tečajevi što bolje uspiju, e da nam ti naši mladići i djevojke budu uistinu Božji te iz dana u dan sve idealniji i aktivniji. — Don Ante Radić.

POSVETA OLTARA BL. NIKOLE TAVELICA U JERUZALEMU bit će 25. srpnja. Molimo sve vč. dušobrižnike, da u smislu zaključka preč. Episkopata od mjeseca siječnja o. g. i okružnice Predsjedništva biskupskih konferencija od 8. svibnja o. g. na taj dan vjernicima u propovijedi prikažu značenje toga događaja te da potaknu već prije toga vjernike, da na taj dan u što većem broju pristupe k sv. Pričesti, a o rezultatu izvijeste Biskupski Ordinarijat Mađžari su na dan posvete svoga nacionalnog jeruzalemskog oltara g. 1931 imali i milijun sv. Pričesti. Sličnom stalištkom željeli bismo i mi prodići dužboku vjeru hrvatskoga naroda. A sve to doprinosi i širenju štovanja bl. Nikole Tavelića, za koje ne ćemo prestati raditi.